

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۴/۱۶

پوهندوی آصف بهاند

«ډپوي، ډپوي ماينام»

يو بڼه نوښت، يوه بڼه لار

څلورمه برخه

— احسان الله درمل:

د روح سکون، د زړه ټوټه، د سترگو تور دی وطن
شرم دی مه يې خرڅوئ، ټيکری د مور دی وطن

د پاڼو شميره: له 1 تر 9

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خیر و لولئ

په پيل کې د احسان الله درمل بيوگرافي:

څنگه چې مخکې هم وويل شول ما د رغاند صاحب په مرسته، د ښاغلي درمل بيوگرافي د يوه لينک له لارې تر لاسه کړه. په ويکيپېډيا کې د درمل صاحب بيوگرافي د ياد وبيسايټ په ستايل اېښودل شوي ده چې زه يې ځينې اړينې برخې راخلم:

«ډاکټر درمل په (۱۳۶۷ل) کال کې د جان وکيل کره زېږېدلی دی. ډاکټر درمل قبایلي سيمي کورمې ایجنسی کې نړۍ ته سترگې غړولې. د نوموړي کورنۍ د پکتيا ولايت له ځاځي اريوب ولسوالۍ نه کورمې ته کډوال شوي وو.

ډاکټر درمل لومړی زده کړې په کورمه کې د مهاجرو په يوه ابتدايي ښوونځي کې کړي دي او هملته يې لېسه هم لوستې ده.

په ۱۳۸۲ل کال کې د کانکور له لارې د کندهار پوهنتون د طب پوهنځي ته بريالی شوی او په ۱۳۸۹ل کال کې ترې فارغ شوی.

په ۱۳۹۰ ل کې له طب پوهنځي او په ۱۳۹۴ ل د عمومي داخله ناروغيو په برخه کې د تخصص له پروگرامه فارغ شو. په ۱۳۹۵ ل کې د افغانستان د علومو اکاډمۍ د طبي علومو د مرکز غړی شو.

ډاکټر احسان الله درمل Dr.Ihsanullah darml د طبي زده کړو تر څنگ په پښتو ادبياتو کې يوه پېژندل شوې څېره ده، چې د شعر کره کتنې په برخه کې يې ځينې اثار ليکلي دي.

ښاغلي درمل د طبي کتابونو او مقالو تر څنگ گڼ شعرونه، مقالې، څېړنيز اثار هم ليکلي دي. د ۱۳۹۵ کال په ليندۍ کې يې د شعرستان په نامه يو ۷۰۰ مخيز کتاب خپور شوی، چې د شعر پر مهمو تخنيکونو او هنري ميکانيزمونو بحثونه پکې شوي دي.»

زه ډاډه يم چې پاسنۍ بيوگرافي د ښاغلي درمل د پېژندنې له پاره کافي نه ده. خامخا د احسان الله درمل د علمي – فرهنگي شخصيت ټول اړخونه به په دې بيوگرافي کې نه وي راغلي يا وروسته له دې چې د ده دا بيوگرافي په ويکيپېډيا کې انلاين شوې ده، درمل صاحب به په علمي – فرهنگي ډگر کې نور فعاليتونه هم کړي وي چې دلته نه دي ياد شوي، که د درمل صاحب په باب معلومات نيمگړي وي، زه له خپله اړخه بښنه غواړم.

احسان الله درمل ته د «ډيوې، ډيوې ماښام» کوربه محمدا الله هميم داسې ليکلي دي:

«نن ماښام د احسان الله "درمل" په نوم ډيوې بلوو.»

د شعرستان درمل، چې شعر لولی دریاډیري، چې د شعر نوم اورې سترگو ته دې ولاړ وي. لکه پروته ځانگي وانگي تللی په زرونو رنگ دی. هغه مسیحا چې د زړه بیماران هم په شعر او هم په طب رغوي.

همغه درمل چې بنایست او مینه دواړه ورسره ولاړ دي، چې د عشق کړو وړ سمی وړ وښودی، چا ورته ووي رښتیا؟ ده ورته فقط همدا وویل: «په کړو ځانگو د انگور می قسم.» هغه چې پرهر یې په گلابي لاسونه لگیدلی و اوس گلابونه توکوي. همغه درمل چې د سندرو، سرودونو او ژوند په طرف دی. چې زړه یې هم شاعر دی، سبانی غم نن حسوي. همغه درمل چې د خپل وطن په مینه یې مست او مستغنی کړو. راته وېي ویل: «ور به یې نه کړو یوه لوېشت ځمکه په باغ د عدن.»

دا ماښام، او دا سړی. راځی نن په دې ښکلي انسان د خبرو پلمه جوړه ده. د زړه خبرې ورته وکړی، دا ماښام د ده دی...

دا هم د احسان الله درمل د شاعرۍ او شخصیت په باب نظریات:

محمد باقر

«هر ماښام ښکلی وو خو نن ماښام بیا بل رقم ښکلی دی
ډاکټر صیب ته زه خپله د زرونو درمل وایم که څه هم ډاکټر صیب د زرونو متخصص دی
زه ډېره پوهه نه لرم گني نن به ما ډاکټر صیب باندي یو څه ویلي وای
خو بس خبر نن ماښام دي زما د زړه درمل ته مبارک وي»

Muhammad Nazir Muslimyar

«څومره چې یاران خاوري زما په نامه اړوي
دومره به د خلکو راته پام کړي، نور به څه وکړي؟»

ښکلی که هر دم زړه ماتوي زما، پر ما یې څه
کم به د خپل ځس یو غلام کړي، نور به څه وکړي

ډاکټر احسان الله درمل د زرونو درمل دی، ښه نثر او عالی شاعري کوي، زمایي شاعري ډېره خوبښېري، د پښتو ادب یو ځلانده ستوری دی، لا دې ځلانده وي.»

Ahmad Kaliwal

«درمل یو موتی سړی دی خو د علمیت، سنجیدهگي، ژور لید، نوښت، او... بحر دی.
درمل پخپله لوی #هنر دی.»

Abdul Basir Sahaak

«د نن ماښام ډیر ښکلی ماښام دی، ځکه زما د خوښي شاعر او ډاکټر احسان الله درمل صیب ډیوي پکې بلي دي. د ده ډیوي دې تل زمونږ په زرونو کې بلي وي.»

محمد رفیق ریحان

«گران ډاکټر احسان الله درمل صیب ته لوی خدای هغه ورتیا ورکړې ده چې زما په څیر ډیر ترې عاجز دي درمل
صیب د خوږې گوري سکني ورور دی د حمزه بابا په قول له هري ډډي یې چې څکي خور دی هغه که شعر لیکل
دي که نثر دی په نقادي دی زه عاجز به څه په دې درباره ژبه د درمل صیب توصیف په ستایل وکړم خو دومره به
ووا یم چې عمری ډیر صحت یې روغ خوشالی یې ملگري یوه بله هغه دا چې دسي ډیري ډیوي او ډیر مېنمونونه دي
دا درمل په ژوند او درمل په ستایلو رڼا رڼا شي»

M Anwar Tabasum

«ډاکټر صیب درمل په ځوان کهول کې په لړ او بر وطن کې بې جوړي انسان دی، نوموړی په یوه وخت کې شاعر،
لیکوال، کره کتونکی، نقاد د زرونو متخصص ډاکټر، په سیمه او نړۍ ژور نظر ساتونکی... لنډه دا که نابغه یې وبلو
مبالغه به نه وي، دا خبره زه په اثبات سره کوم.»

په درمل صیب باندې خبرې کول اسان کار نه دی او نه په دا لنډ وخت کې راتولیدلی شي، مونږ ورته د اوږد عمر دعاګانې کوو او د لوی خدای نه ورته نور توفیق غواړو.»

Borjan Hamraz

«څومره چې یاران خاوري زما په نامه اړوي
دومره به د خلکو راته پام کړي، نور به څه وکړي؟»

درمل نه یوازې زموږ د تن درملنه کوي او د روغتیا طبیب دی؛ بلکې زموږ د زړونو طبابت هم کوي. دی پر ادبیاتو دومره برلاسی دی، چې هېڅ پېژندنې ته اړتیا نلري. خور او روان نثر لیکي. د شعر ژبه یې پخه ده. نن یې پر ژوندون ستایو. د ده په نوم د نن ماښام ډېوي بلوو. درمل دې خدای زموږ له څنگه نغښلوي.»

قلمیار اشنا

«درمل د زړونو علاج
درمل د زړونو سکون
درمل د روح پر واز
درمل د خور من زړه ټکور
درمل د لفظونو جادوګر
درمل د زړونو شاعر
درمل د اوسني عصر د شعر بادشاه
درمل مینه ناک
درمل نرم دل
درمل د ګودرونو شاعر
درمل زموږ لپاره یو روڼ څراغ
زړه ارام سي زړه خوښي وکړي ملګرو
د درمل په غزلونو کې سکون دی
قلم یار اشنا»

زاهد سعیدی

«زه ایله دومره ویلی شم، چې یو وخت مې ورسره د څه موضوع اړوند مشوره کوله، ډېر نرم ژبی سړی دی او په نه پېژندګلو یې ساړه ځوابونه راکول.
په شعر غږېدل خو یې زما له وسه نه کېږي او شعرستان ته یې سلام!»

د همدې کربنو د لیکلو په ورځو کې مې د درمل صاحب په باب د ښاغلي م: ځاځی (MazharZaza) دا لیکنه هم له نظره تېره شوه. زه یې اړینه گڼم چې دلته یې هم راواخلم:

«رب وکړه چې د پېژندګلورۍ دا توري یې حق ادا کړي،
ځکه چې په دومره لوی بشر فني او علمي بحث د شعر پوهني تېزي عینکي او د معنا پوهني ژور لېد غواړي.
د سندريز اریوب له طبیعتو یو روښانه او شاعرانه هستي
چې شعر یې د زړونو پرتخت پاچاهي کوي، دغزل تورو څخه یې مینه ځاځي، پیغام یې ډیر لوړ او ټولنیز دی،
دسځاوتمندانه او پراخ نیت څښتن استاد احسان الله درمل دی.
ښاغلی درمل د شعر له جوړښته تر نوښته
له انسانیته تر محبته
له وطنپالنې تر میلمه پالنې
له ګلابه تر کتابه
په دې ټولو برخو کې خورا پیاوړی او بريالی دی.
دا شاعر خپل جنت په خپلو ملګرو تقسیموي، له ډیرې خواخوږۍ څخه درد ته ورور وایي، دا ادبي څېره دنورو
برعکس دسپینو پرځای دتورو بلا اخلي، همپشه یې خپل وجدان مخاطب کړی دی او توبې غږوي.
د خپل وجدان عاطفه یې له دې بیتونو معلومېږي
اوبنکې مو چار شم له توپانه را ستنو مرغیو!

راځی راځی چې باغ مو خپل دی میلنو مر غیو!

زموږ د زړونو خړې پرې آشیانې ستاسو دي

زموږ لیمو کې د رڼو اوبنکو دانې ستاسو دي

ځی له اېرو کرو د قفتوس غوندي وزرې پیدا

شي به د زهر وکتورېو کې شکرې پیدا

لنډې وایم

د پښتو په معاصره شاعرۍ کې د هغو شاعرانو له ډلې چې د کلمې په حقیقي مانا سره لوی شاعران دي، یو پکې بې له شکه چې پیر صیب درمل هم ده.

ډاکټر صیب د ژبې په محور باندې په بر لاسۍ کې له مور یو دی. د شعر ساختمان او ترکیب یې عالی دی، د لور تخیل او ژور فکر څخه مال امال دی، د شعر موسیقي او اهنګ برخې یې په بیتونو کې عطرین وړم لري، مباحثې او مناقشې یې هم ځان یو څه بولي. زه یې د ادبي فنونو حافظ بولم.

نثري جوړښتونه یې هم جلا هنري ارزښتونه لري.

درمل صیب د ژبې او قلم هر توری د کاني کرښه ده، له دې پورته یې د ستایلو توان په ځان کې نه وینم. سخته ځکه وه چې په هغه چا کې لیکل وکړل چې نیمه نړۍ یې پیژني.

دا لوی بخت بولم چې پښتو شاعري د درمل په څېر ستې لري. په ډاډ یې وایم چې د راتلونکو نسلونو په ذوقونو، احساساتو او عواطفو به هم حکمراني کوي.

دا بیتونه او کلیواله سندرې یې که چاته یاد وي رانه یې مه سپموی! 📌

د هندارو زړونه تنګ دي د ډبرو په لباس

یو شاهین رانه زړه یورو د کوترو په لباس.

تل لري په زړونو، دوروي مالګې

په زړه ناسورو پر هرونو ستا بانه.

م: ځاځی»

۱۰/۱/۱۴۰۳

په هماغې ورځې چې د احسان الله درمل له پاره ډیوی بلی شوي، ډاکټر محب زغم هم د درمل صاحب په باب خپله یوه پخوا نشر شوي مقاله (د شعرستان نثر) بیا خپره کړه، دا ډېره اړینه مقاله ده، ځکه یې دلته رانقلوم:

«د ډاکټر احسان الله درمل «شعرستان» چې پر شعرپوهنه سیستماتیک بحث کوي، د علمي او هنري نثر غوره بېلګه ګڼلې شو. مانا دا چې د کتاب ژبه له محتوا سره سم اړخ لګوي. بحث علمي دی نو درمل صاحب هم په علمي نثر لیکلې دی، له بلی خوا د بحث موضوع شعر (د هنر یو ډول) دی نو باید چې نثر یې هم وچ کلک نه وای ځکه خو لیکوال هنري نثر کارولی دی.

علمي (اکادمیک) نثر باید واضح، صریح، دقیق، له مبالغې پاک، او له احساساتو خوندي وي. همدارنګه د علمي نثر لیکوال که خپل نظر بیانوي یا پر یو څه قضاوت کوي، مطلق حکمونه نه کوي؛ بلکې خپله نظریه او خپلې موندنې د وړاندیز په بڼه مطرح کوي. البته په ساینس کې خبره یوڅه متفاوته وي، هلته که چېرې موندنې د پراخو تجربو او مشاهدو په نتیجه کې ترلاسه شوي وي، ورسره متناسب قضاوت یا حکم کولای شو خو دا چې هنر لابراتوار نه لري نو باید په اړه یې په احتیاط سره خبرې وکړو.

اوس به لومړی د شعرستان د نثر علمي ځانګړنې وګورو. ښاغلی درمل د مدعا مثل په اړه داسې پرېکړه کوي: «هغه کار چې مولینای روم او شیخ عطار یې د خپلو کیسه ییزو تمثیلونو په مرسته کوي، صایب، بېدل، او استاد پسرلی یې په یوه مسره کې کوي، په دې توګه مور کولای شو چې تمثیلي تشبیه یا مدعا مثل د تشبیهاتو په ډله کې هغه تشبیه وګڼو چې هنري ارزښت یې د ځینو نورو په پرتله زیات دی.»

دی نه وایي چې د مدعا مثل هنري ارزښت تر ټولو نورو تشبیهاتو زیات دی، بلکې وایي «د ځینو نورو په پرتله» زیات دی او ان دغه حکم هم په احتیاط سره کوي «مور کولای شو چې...».

د اسطوري په بحث کې لولو چې: «د نذیر احمد نذیر په لاندې شعر کې وګورئ چې د ستورو، لمر او سپوږمۍ متناوب تګ و راتګ او د شپې او ورځې د راتلو تکراري پېښه د خیال په مټ له خپل طبیعي او ساینسي هوښیه اساطیري فضا ته نږدې شوي دي.» لیکوال چې تر دې مخکې یې د اسطوري تعریف راته کړی دی، د ښاغلي نذیر پر شعر مطلق د اسطوري حکم نه کوي، بلکې وایي «اساطیري فضا ته نږدې شوي دي.»

درمل صاحب د سېمبول په اړه د ځينو نظر يادوي چې ادعا کوي سېمبول د اختناقي او استبدادي شرايطو په عکس العمل کې زېږېدلی دی ځکه په داسې شرايطو کې سړی نېغه خبره نه شي کولای نو د سېمبول تر بوسو لاندې د مطلب اوبه تېروي. بيا د دې نظريې د ردولو دلايل وړاندې کوي، وروسته وايي: «اوس به بنيابي دا پايله اخيستل زموږ حق وي چې سېمبول هميشه د اختناق په تياره کې بل شوی څراغ نه دی؛ بلکې هغه ستوری دی چې تر شايې د پېچلو افکارو او ناآشنا رواني کيفيتونو روڼ سهار ولاړ وي.» دلته وينو چې ليکوال بيا هم په احتياط سره وايي «اوس به بنيابي دا پايله اخيستل زموږ حق وي...» دی خپله خبره پر چا نه تحميلوي، نور خپلې خوښې ته پرېږدي.

د هنر او ساينسي واقعيت په پېژرېدو بحث کې درمل صاحب وايي: «د انسان په اړه د بيولوژۍ علم وايي چې دا فقار په او تي لرونکي ژوندي موجود دی ... د انسان په اړه د بيولوژۍ پورته ياد شوي فکر (زما په فکر) د يوه شعر زېږېدو ته هم زمينه نه ده برابره کړې او يا به زما له نظره نه وي تېر شوی.» دی په زغرده نه وايي چې له دغه ساينسي واقعيت څخه چا شعر نه دی جوړ کړی؛ ځکه چې ده د دنيا ټوله شاعري نه ده لوستې، خو په هغو شعرونو کې چې ده لوستي دي، دا شی نشته.

په دې بل مورد کې هم د ليکوال خبره د علمي نثر له غوښتنو سره برابره ده چې: «دا اصطلاح (شفاف او کدر وژنونه) فکر کوم لومړی ځل د پارسي ژبې لوی کره کتونکي او شاعر ډاکتر شفيعي کدکني په خپل بي ساري اثر (موسيقي شعر) کې کارولي ده؛ تر هغه وروسته هم يو نيم ځای راغلي (لکه د کاظم کاظمي په «روزنه» نومي کتاب کې) خو بل ځای په ادبي اثارو کې زما له نظره نه تېره شوي.»

درمل صاحب د خج د موقعيت او د ريډم د چستوالي په اړه داسې خبره کوي چې زما لپاره نوې ده: «ما ته داسې ښکاري چې د مسرو په رکنونو کې د خج يا اکسنټ موقعيت د وزن پر ځپاندوالي يا تکنيټوب اغېز لري؛ څومره چې خج له لومړۍ څپې څخه د څلورمې خوا ته ځي، هماغومره وزن ټکنی کېږي او برعکس.» څنگه چې دا د ليکوال موندنه يا کشف دی نو وار له واره قطعي حکم نه کوي؛ بلکې علمي چلند ورسره کوي، دی خپله خبره د يوې فرضيې په توگه وړاندې کوي او انتظار ورته کوي چې لا پخه شي او نور هم ورباندې بحث وکړي. البته که دا خبره ثابته شي، له شاعرانو سره به مرسته وکړي چې د خپل شعر آهنگ او موسيقي، د شعر له محتوا سره سم کړي.

د شعر د داخلي شکل په اړه ليکوال داسې وايي: «زه خپلې خبرې په دوو بېلگو پای ته رسوم، په يوه شعر کې داخلي شکل ښکلی دی خو په دويم کې يا نشته او يا دومره مبهم دی چې زه نه پري پوهېږم. زه پخپله له هغه يوه خوند اخلم چې داخلي شکل لري، تاسو ته هم دواړه شعرونه پرېږدم او هم ستاسې ذوقونه او قضاوتونه.» دلته ښاغلی درمل بيا علمي لاره خپلوي. څنگه چې انسان کامل نه دی او هر څوک ممکن تېر ووځي نو دی هم په دويم شعر کې د داخلي شکل د نشتوالي په اړه داسې حکم نه کوي چې د ده تر واک او امکاناتو دې پورته وي.

البته د درمل صاحب په خبرو کې يو دوه ځايه ما ته يوڅه مبالغه ښکاره شوه. دی وايي: «له دې تعريفونو او نظريو څخه چې موږ له سينده د منگي په اندازه راواخيستي، دومره معلومېږي چې تصوير پراخه لمن او پېچلی هويت لري.» فکر نه کوم چې د تصوير په اړه دې دومره ډېر تعريفونه وړاندې شوي وي چې موږ يې سيند هومره وېولو.

بل ځای وايي: «ځکه نو د حمزه بابا دويم بيت د هر چا پر ژبه گرځي.» دا سمه ده چې د حمزه بابا هغه بيت به نسبتاً زياتو شعرونو په يادو زده وي او دا هم منم چې «هرچا» په ولسي ژبه کې د «زيات کسان» مانا لري خو دا چې شعرستان علمي اثر دی نو په کار وه چې د نورو موردونو په څېر دي، له دې مورد سره هم علمي چلند شوی وای.

ومي ويل چې د شعرستان نثر علمي او هنري دی. د علميتوب دليلونه يې وړاندې ياد شول، اوس به راشو هنريتوب ته يې. درمل صاحب د ښکلو، مناسبو او ځای ځای نويو تشبېهاتو او ترکيبونو په مرسته له يوې خوا پر معلوماتو پوهېدا راته اسانوي او له بلې خوا وچه تيوري د شاعرانه جملو په منځ کې داسې حل کوي لکه د درمل جوړولو کمپنۍ چې له انتي بايوټيک سره د مېوو خوند گډوي او خوندور شربت ځني جوړوي.

دی تکرار د هنرمند کمزوري او د هنر زوال بولي نو چې دا خبره کوي همداسې جمله ورته جوړوي چې تکرار په کې نه وي: «د ادبي ژبې د ښکلا مناره د تکرار په نري باد هم رنگېږي.»

او په دې پراگراف کې بيا د تکراري تشبېهاتو لپاره د هغه گني مثال راوړي چې په زرگونو ځله ژوول وي: «که اوس هم څوک د بڼو غشي، د قد سروه، د سترگو نرگس، د زلفو ماران، ... په دې نيت راوړي چې لوستونکي يا اورېدونکي ته د تعجب او هنري لذت په نوم يو څه ورکړي، تېروتنی دی؛ ځکه چې په زرگونو ځله ژوول شوي گني به نور څومره خواږه ولري چې موږ يې بيا وژويو؟»

لیکوال د سبمول د راپېژندلو لپاره له داسې تشبیه‌گانو او هنري نثره کار اخلي چې د دقیقو معلوماتو تر څنګ د خوند خواره هم راکوي: «- سبمول د دریاب غونډې دی چې هر لوستونکی د خپل ذهني ظرف په اندازه تری د معنا اوبه اخیستلای شي. - د سبمول په مرسته د شاعر د افکارو د شمسي نظام ګڼې سیارې مونلای شو چې د سبمول له لمره چاپېره څرخي. - رویا او تخیلات چې پوزیټویزم او ریالیزم له ادبي او هنري حوزې څخه تبعید کړي ول، سبمولیستانو بېرته راپخلا کړل. - سبمول هغه سلواغه ده چې هر لوستونکی پرې د خپل روح له ژورې څاه څخه د خپلو دروني کیفیتونو اوبه راوباسي.»

د اسطوري او تخیل په بحث کې د درمل صاحب دغه شاعرانه جملې وګورئ: «فلسفي هم د انسان د ځینو پوښتنو ځواب نه درلود او انسان مجبورېده چې د خیال د خضر لمنه ونیسي او له هغه سره یوځای د ابهام په تیارو کې د حقیقت په اوبو پسې پل واخلي. - ماشوم، شاعر او بدوي انسان د تخیل په غېږه کې ژوند کوي؛ ماشوم د ځوانۍ او بدوي انسان د ساینس په لاس له دې خورې غېږې څخه رابېلېږي؛ خو لوی او اصیل شاعران د ژوند تر پایه له رویا او تخیل سره اوسي. - د شاعر خیال او عواطف د جبرائیل دم دی چې د وچ طبیعت د مریمې په لستوني کې پوکل کېږي او د شعر د مسیحا ډوله موجود تولد ته زمينه جوړوي.»

درمل صاحب د قافيې د اهمیت په باب یو مثال راوړي او د قافيې موقعیت د پاچاهۍ له تخت سره تشبیه کوي: «ګورو چې دلته د بیت د دویمې مسرې قافيې د ټول بیت د معنا بار پر اوږو اخیستی دی او له همدې امله شاعر دومره مهمه کلمه د قافيې پر تخت کېږي ده.»

او بې‌کاره ردیفونه هغه دسمالونه ګڼي چې خلک یې د خپل ارمان د پوره کېدو په هیله د زیارتونو پر مټو تری خو خدای خبر چې به خپل مراد حاصلوي که نه: «څومره ډېر شعرونه شته چې ردیفونه ورپورې لکه د زیارتونو رنگین دسمالونه زانګي، خو د شعر له معنایي او موسیقايي برخې سره هېڅ مرسته نه‌کوي.»

د درمل صاحب د کلام څو بېلګې:

مر دي يم پاک په زنگېدلي اواز
په ایتونو د زبور مي قسم

جوړ به له خپل پټکي ملا ته وي دار
په خورو ځنو د منصور مي قسم

*****

نه د ښار په زړه ځایېږو نه د غره شوو
مور ځانونه څه ګڼلي وو او څه شوو

نه شوو پوی چې مرګ او ژوند څه وو درمله
افسانه مو اورېده ورو ورو ویده شوو

*****

د روح سکون، د زړه ټوټه، د سترګو تور دی وطن
شرم دی مه یې خرڅوئ، ټیکری د مور دی وطن

تت خو یې مه شه د جلال او د جمال رنگونه
شرنگ دی زما د ځنځیر ستا د بنگرو شور دی وطن

پرواز به وکړي د ققنوس غونډې له خپلو ابرو
خیردی اخیستی که له خپلو ښو اور دی وطن

ور به یې نکړم یوه لوېشت ځمکه په باغ د عدن
که سوی لوی دی، که وران، که سپېره سپور دی وطن

څوک یې کوهي ته غورځوي څوک د وحشت زندان ته
لکه یوسف د خپل او بل په تهمت تور دی وطن

وچ کړنگونه يې له تاندي موملايي نه ډک دي
چېرته يې؟ راشئ پر هر ژليو! چې ټکور دی وطن

*****

خوله پرانيزه ستا د خاموشي له شوره مړ نشم
مه راگوره مه راگوره داسي گوره مړ نشم
تورو بلا سترگو ته دې مخامخ ولاړ يم
سترگي په ما توري شوي د سترگو توره مړ نشم
پروت دې يم تر پينو لاندي د عشق د سره انکار په څير
لاس چې رانه وانخلي د حسن اوره مړ نشم

*****

رندي مي جبر که اختيار دی ملا؟!
د خدای په کار کي دې هم کار دی ملا!
ته د مينا قل قل ته غور شه ساقی!
پرېږده لگيا دې وي وزگار دی ملا
سترگي کره پتي کفن کش کره پر سر
جهان چې ستا په خوله غبار دی ملا!
په ميکده کي هم پردی حق؟ توبه
گوت په شمار بويه، جام په وار دی ملا!
په مړه څراغ پسې رانده روان دي
د عام بهير کاروان سالار دی ملا
وينه روانه، مينه کنگل غواړي
دا نو انصاف شو؟ د خدای پار دی ملا!
سر نه دی، درد او عشق چې نه پېژني
تاو له ډبري نه دستار دی ملا!
جدي خبره د درمل مه اخله
مست دی، شاعر دی، گنهار دی، ملا!

*****

څه پښتون؟ څه يې غيرت؟ څه يې ننگونه؟
خو خپل غولي ته راوړي پردي جنگونه
د وطن د مور ټيکری يې دی بابلی
خو گتي پردی چلتار، پردي لنگونه
په يوه خوله دي روان په سلو لارو
په يوه لار سل خپلونه، سل رنگونه
د نيکونو توري ساتي ځلبلاندي
او فکرونو يې نيولي دي زنگونه
غبرگوي د خپل دشمن د خولي خبره
ډبرمغزي لکه خپل وچ گړنگونه

د پاڼو شميره: له 8 تر 9

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکني د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکي په څير و لولئ

له خپل وروره سترگي باسي چې پاچا شي
بنخ يې زرو كي د وريندارو پالنگونه

په كونجكو، په گوجيو پسي غواري
د تاريخ د خر سيلاو پاتي منگونه

د قبرونو په كيندو يې لاس تباكي
په مټونو يې بېلچې او كولنگونه

په خپل څنگ كي سيوري نه پريردي د مينې
خو توپكو يې خوړلي دي څنگونه

د تربور د بورې مور سوې نارې يې
د نغمو غوندي په زرو وهي چنگونه

څه فايده؟ كه شي لښكر، لښكر سرونه
پاتي ډېر دي پرې د تورو قلنگونه

*****

هره ورځ يو غر نرېدلی وي يو دنگ مړ وي
داسې سهار به دلته را نه شي چې جنگ مړ وي؟

د زماني د ستم طرز دی دو چندان ستم
بلبل يې سوی وي، په کنگل يې پتنگ مړ وي

روزي رسان دی رب، خير وي دي درمندونه تش
لرې هغه ساعت لرې چې غمړنگ مړ وي

ستا په اوربل پسي به زړه د کشمالي وي چاود
ستا په سينه پسي به واورې چې لونگ مړ وي

د بورو، كوندو تيكرې نه كړئ پرې جندي عار دی
چې په پردي چلتار ژوندی، په پردي لنگ مړ وي

له سكندر سره مې بويه چې مرستون يو شي
های دومره بخت چې ستا كوڅه كي ستا ملنگ مړ وي؟

خوره حلوا دي د ملا په پاتا وپشه شي
خوند كا مين چې د بنگري غوندي په شرنګ مړ وي

چې شي يې حشر له منصور او له فرهاد سره
درمل چې مړ وي عشقه كاش چې ستا په ننگ مړ وي

نوربیا

که مو غوښتل چې د ليکوال نوري ليکنې له نظره تېرې کړئ، دا ځای کلیک کړئ.

د پاڼو شمېره: له 9 تر 9

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ